

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2004 - Nr. 49.

VRAGEN van de SP van de heer T. Bakker betreffende procedure besluitvorming
Ambiënte.
(Binnengekomen: 11 juni 2004.)

Op 28 januari is in de sporthal in Lewenborg een opvangvoorziening voor Antillianen (Ambiënte) geopend, met als belangrijkste doel het terugdringen van overlast in en rond het winkelcentrum van de wijk.

Veel buurtbewoners en –organisaties voelden zich overvallen door de besluitvorming. De locatie en vooral de gevolgde procedure zijn sinds de zomer dan ook langdurig onderwerp van discussie geweest tussen wijkbewoners, raad en college van B&W. Het college heeft in een raadscommissievergadering inmiddels aangegeven spijt te hebben van de manier waarop de besluitvorming tot stand kwam, en zal in de toekomst in voorkomende gevallen een andere route kiezen. Desalniettemin is het college van mening dat zij in formeel opzicht geen fouten heeft gemaakt, zo blijkt uit correspondentie met wijkbewoners. Het gaat hier om de vraag of de gemeentelijke inspraakverordening correct is gehanteerd en of belanghebbenden vervolgens aan de hand van een voor beroep vatbare beslissing (een besluit in de zin van de Awb) hun rechtsgang hebben kunnen zoeken. Volgens de inspraakverordening dient krachtens art. 3 lid 2-d in ieder geval inspraak verleend te worden op beleidsvoornemens betreffende welzijnsvoorzieningen.

Hoewel het college op 26 maart ook in een aan buurtbewoners gerichte brief toegeeft dat achteraf gezien een inspraakprocedure beter was geweest vanwege het draagvlak in de wijk, wordt gelijktijdig gesteld dat inspraak op het moment van de keuze van de locatie geen zin had omdat er geen redelijk alternatief voorhanden was. De precieze plek van de opvang is vervolgens bij aanwijsbesluit bepaald; dus geen besluit in de zin van de Awb. Daardoor zijn publiekrechtelijke rechtsgevolgen uitgesloten.

In eerdere briefwisselingen deelt het college mede dat inspraak over de voorziening op zich mogelijk was op het moment dat de begroting 2003 vastgesteld zou worden – omdat daarin immers een bedrag was gereserveerd voor ‘intensivering van het activiteitenaanbod voor Antillianen en Arubanen in Lewenborg’.

De inspraakverordening geeft inderdaad aan dat ook de gemeentelijke begroting in ieder geval voor inspraak vatbaar dient te zijn. Hoewel juridisch wellicht dus in orde, kan de redenering van het college de SP fractie toch niet bekoren. Immers, een niet nader dan ‘in de wijk Lewenborg’ aangeduide locatie voor een welzijnsvoorziening,

verpakt in de duizenden bladzijden metende begroting, is veel te weinig concreet. Het bouwbesluit aanvechten kan uiteraard, maar dan is de locatie op zich al vastgelegd. En het criterium van 'direct belanghebbenden' wordt uiteraard veel smaller uitgelegd dan bij het bepalen van de plaats van een welzijnsvoorziening.

Daarnaast is in het verleden wel degelijk inspraak verleend in een op hoofdzaak vergelijkbare situatie: voor de decentrale methadonverstrekking in Kardinga was aanvankelijk ook slechts één locatie in beeld.

Omdat voorts het formele standpunt van het college in de correspondentie moeilijk te rijmen is met de politieke toezegging in de raadscommissie dat het 'anders' moet in de toekomst, stel ik u de volgende vragen:

1. Op grond van welk voor beroep vatbare beslissing is uw aanwijfsbesluit omtrent de sporthal gebaseerd?
2. Bent u van mening dat een in de begroting vastgelegd voornemen, zonder nadere invulling, onvoldoende recht doet aan de bedoeling van de inspraakverordening omtrent welzijnsvoorzieningen?
3. Zo ja, bent u bereid de inspraakverordening ter zake scherper te formuleren; en zo nee, hoe moet uw toezegging aan de raadscommissie opgevat worden?

Het college beantwoordt de vragen als volgt:

Groningen, 6 juli 2004.

Algemeen.

Op 28 januari is in de sporthal in Lewenborg een ontmoetingsruimte voor Antillianen (Ambiënte) geopend, met als belangrijk doel het leveren van een bijdrage aan de vermindering van overlast in en rond het winkelcentrum van de wijk. Nog voordat Ambiënte Lewenborg werd geopend, werd een begeleidingscommissie, bestaande uit omwonenden, bewonersorganisatie, Forsa en politie, onder voorzitterschap van de gemeente, ingesteld die mogelijke overlastproblemen rond de voorziening moet aanpakken. Ook werd een aparte voorlichtingsbijeenkomst georganiseerd in de Mercatorflat.

Van problemen is tot nu toe geen sprake geweest. In en buiten de commissie wordt geconstateerd dat de overlast is afgenomen. Wij zijn van oordeel dat de voorziening aan zijn primaire doel beantwoordt en bovendien in praktijk een waardevolle plus vormt op sociaal-cultureel gebied in de wijk. Daarmee wordt het mogelijk om over enkele jaren de activiteiten in de voorziening, zoals eerder aangegeven, tot onderdeel te maken van de basisvoorzieningen in de wijk.

Over de plek van vestiging is veel discussie geweest. Dat er een voorziening moest komen was niet omstreden. Hiertoe is in de begroting vastgelegd dat er een Ambiënte zou komen. Ter uitwerking van dat raadsbesluit hebben wij onderzoek gedaan naar mogelijke locaties. Alternatieven vielen gedurende dit onderzoek af en alleen de optie van de sporthal bleef over. Wij hebben toen overleg gevoerd met de wijkraad. Na het besluit zijn voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd, waarin afspraken zijn gemaakt over de manier waarop de voorziening moest functioneren en hoe overlastrisico's rond de voorziening zouden worden voorkomen. Een door de Stadspartij opgeworpen alternatief, dat overigens in voornoemd onderzoek reeds was afgefallen, bleek in

augustus op onvoldoende draagvlak te kunnen rekenen. De raadscommissie stemde, zij het kritisch over de wijze waarop met de buurt was overlegd, in september 2003 in met het besluit.

Puntsgewijs

1. Het aanwijsbesluit is niet gebaseerd op een voor bezwaar en beroep vatbare beslissing.
2. Het in de begroting vastgelegde voornemen ging over de vraag óf er een Ambiënte moest komen. Daarop was inspraak mogelijk geweest, maar aangezien de roep om een Ambiënte uit de wijk kwam en door de raad gedeeld werd, lag dat niet voor de hand. De vraag wáár Ambiënte moest komen was vervolgens een uitwerking van dit beleidsvoornemen en als zodanig niet rechtstreeks vallend onder artikel 3 Algemene Inspraakverordening (AIV). Uit onderzoek kwam naar voren dat er maar één locatie mogelijk was voor de Ambiënte. Daarom hebben wij geen inspraak georganiseerd, hoewel dat, achteraf gezien, voor de communicatie met de wijk beter zou zijn geweest. Overigens zal bij de aanwijzing van een locatie voor een Ambiënte in Beijum Oost de inspraakprocedure door ons van toepassing worden verklaard.
3. Op dit moment werkt het college aan een aanpassing van de AIV. Hierin zal aandacht besteed worden aan de aangevoerde aspecten.